

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
(ΠΕΜΠΤΟ ΤΜΗΜΑ)

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Décision)

Προσφυγή υπ' αριθ. 23413/16

J.A.

Κατά

Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πέμπτο Τμήμα), συνεδρίασε στις 14 Δεκεμβρίου 2023 σε Επιτροπή που την αποτελούσαν οι:

Stéphanie Mourou-Vikström, Πρόεδρος

Lado Chanturia,

Mattias Gyomar, Δικαστές,

Και με τη σύμπραξη της Sophie Piquet, εκτελούσα καθήκοντα Αν. Γραμματέως Τμήματος,

Έχοντας υπόψη:

Την υπ' αρ. 23413/16 προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, την οποία ο J.A. υπήκοος Πακιστάν, γεννημένος το 2000 και κρατούμενος στην Ελλάδα, εκπροσωπούμενος από την Ε.-Α. Κούτρα, δικηγόρο Αθηνών, υπέβαλε στο Δικαστήριο στις 28 Απριλίου 2016, δυνάμει του άρθρου 34 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (η Σύμβαση)

(N. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

Την απόφαση να γνωστοποιήσει στην Ελληνική Κυβέρνηση (η Κυβέρνηση), η οποία εκπροσωπείται από την εκπρόσωπό της, ήτοι την κ Νίκη ΜΑΡΙΟΛΗ και τους εξουσιοδοτημένους από αυτή, δηλ. από τους Κ. Γεωργιάδη και Ζαχαρούλα Χατζηπαύλου, Παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, τις αιτιάσεις που αφορούν τα άρθρα 3,5,8 και 13 της Σύμβασης και να κηρύξει την απόφαση απαράδεκτη ως προς τις λοιπές,

Την απόφαση να μην αποκαλύψει την ταυτότητα του προσφεύγοντος,

Τις παρατηρήσεις των διαδίκων,

Αφού διασκέφθηκε, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

1. Η προσφυγή αφορά τις υλικές συνθήκες υποδοχής του προσφεύγοντος, ασυνόδευτου ανηλίκου, πακιστανικής καταγωγής, τη νομιμότητα της κράτησής του στο Κέντρο υποδοχής της Μόριας, καθώς και τη μη κίνηση της διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης.
2. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι λόγω των συνθηκών διαβίωσης που επικρατούσαν στο τμήμα για ανηλίκους και στο τμήμα Β του κέντρου υποδοχής εκτέθηκε σε απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση και ότι, ενώ βρισκόταν στο τμήμα Β, οι αστυνομικοί τον χτύπησαν. Κατόπιν τούτων, παραπονείται για την απουσία πραγματικής προσφυγής και επικαλείται αντίστοιχα τα άρθρα 3 και 13 της Σύμβασης. Παραπονείται επίσης, υπό το πρίσμα του άρθρου 5§1 της Σύμβασης για τον παράνομο χαρακτήρα της κράτησής του στο Τμήμα Β του κέντρου. Τέλος, επικαλείται το άρθρο 8 της Σύμβασης όσον αφορά τη μη καταχώρηση, από τις αρμόδιες αρχές, του αιτήματός του για οικογενειακή επανένωση με τον θείο του.
3. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι στις 24 Φεβρουαρίου 2016 έφτασε, μέσω της θαλάσσιας οδού, στο νησί της Λέσβου και ότι διέμεινε σε καταυλισμό που είχε οργανώσει μια Μη Κυβερνητική Οργάνωση δίπλα στο κέντρο της Μόριας. Η Κυβέρνηση, από πλευράς της υποστηρίζει ότι σύμφωνα με επίσημα έγγραφα, ο προσφεύγων εισήλθε παράνομα στην Ελλάδα στις 20 Μαρτίου 2016.
4. Στις 21 Μαρτίου 2016 ο προσφεύγων καταχωρήθηκε από το Κέντρο Υποδοχής και Ταυτοποίησης της Μόριας. Η Κυβέρνηση προσκομίζει μια σειρά επίσημων εγγράφων που περιγράφουν την υποδοχή που επιφύλαξαν στον προσφεύγοντα οι αρχές εκείνη την εποχή: μια ιατρική συνταγή για ιατρικές εξετάσεις

(Ν. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

στο νοσοκομείο, παραπεμπτικό σημείωμα προς το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ), το οποίο θα αναλάμβανε να του βρει μια δομή φιλοξενίας, παραπεμπτικό σημείωμα προς τον Εισαγγελέα Μυτιλήνης για να οριστεί προσωρινός επίτροπος, την καταχώρηση της επιθυμίας του να καταθέσει αίτημα ασύλου και σχετικό Έγγραφο με αποδέκτη την Υπηρεσία Ασύλου.

5. Την ίδια ημέρα, ο Διευθυντής του Κέντρου υποδοχής της Μόριας επέβαλε στον προσφεύγοντα περιορισμό μετακίνησης έως την ολοκλήρωση της διαδικασίας υποδοχής και ταυτοποίησης. Στις 8 Απριλίου 2016, ο εν λόγω περιορισμός παρατάθηκε κατά δέκα επιπλέον ημέρες, καθώς οι εν λόγω διαδικασίες εξακολουθούσαν να εκκρεμούν.

6. Όσον αφορά τη διαμονή του στο Τμήμα Β του Κέντρου υποδοχής της Μόριας, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι αρχές τον τοποθέτησαν εκεί για μία ημέρα, στις 12 Απριλίου 2016, εν συνεχεία για επτά ακόμα ημέρες, από 27 Απριλίου έως 4 Μαΐου 2016 λόγω συμπλοκής που έλαβε χώρα στις 26 Απριλίου 2016. Υποστηρίζει ότι η μεταφορά του έγινε για λόγους τιμωρητικούς, αφού ζήτησε από τους αστυνομικούς του κέντρου υποδοχής να τον αφήσουν ελεύθερο και αυτοί τον χτύπησαν, γεγονός που η Κυβέρνηση αμφισβητεί. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι σύμφωνα με δημόσια έγγραφα που αφορούν την περίοδο εκείνη, ο προσφεύγων δεν τοποθετήθηκε ποτέ στο Τμήμα Β, το οποίο προοριζόταν για την υποδοχή των υπό απέλαση ατόμων. Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί αστυνομικής βίας, υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν είχε καταθέσει κανένα σχετικό παράπονο και ότι δεν υπάρχει ιατρικό πιστοποιητικό που να αποδεικνύει ότι νοσηλεύτηκε επειγόντως.

7. Στις 28 Απριλίου 2016, το ΕΚΚΑ ενημέρωσε τη Διεύθυνση του Κέντρου υποδοχής ότι είχε βρεθεί δομή φιλοξενίας για τον προσφεύγοντα.

8. Σύμφωνα με το από 29 Απριλίου 2016 ιατρικό πιστοποιητικό του Γενικού Νοσοκομείου Μυτιλήνης, ο προσφεύγων υποβλήθηκε σε ακτινογραφία θώρακος τα πορίσματα της οποίας ήταν φυσιολογικά.

9. Με την από 4 Μαΐου 2016 Διάταξή του ο Εισαγγελέας Μυτιλήνης, ως προσωρινός επίτροπος του ανηλίκου, λαμβάνοντας υπόψη την ακατάλληλη μεταχείριση των ανηλίκων στο κέντρο υποδοχής της Μόριας, αποφάσισε τη μεταφορά του προσφεύγοντος στη δομή φιλοξενίας που όρισε το ΕΚΚΑ. Την ίδια ημέρα ο προσφεύγων μεταφέρθηκε στη δομή φιλοξενίας ανηλίκων «ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ».

(N. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

10. Όσον αφορά τη διαδικασία ασύλου, η συνέντευξη του προσφεύγοντος με τις αρχές πραγματοποιήθηκε στις 22 Ιουλίου 2019 και στις 10 Απριλίου 2020 εκδόθηκε η απορριπτική απόφαση.

Η ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

11. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει πρώτον ότι ο προσφεύγων δεν εξάντλησε τα εθνικά ένδικα μέσα δεδομένου ότι δεν κατάθεσε αίτηση ενώπιον του Εισαγγελέα Μυτιλήνης τόσο για της συνθήκες διαβίωσης στο κέντρο υποδοχής της Μόριας όσο και για τη βία που ισχυρίζεται ότι υπέστη. Επίσης, υποστηρίζει ότι ο προσφεύγων δεν άσκησε αντιρρήσεις κατά της απόφασης περί περιορισμού της ελευθερίας του ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Μυτιλήνης (δυνάμει του άρθρου 13 παρ. 4 του Ν 3907/2011, του άρθρου 14 παρ 2 του Ν 4375/2016 και του άρθρου 76§§3 και 4 του Νόμου 3386/2005).

12. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει επίσης ότι ο προσφεύγων δεν είχε την ιδιότητα του θύματος όσον αφορά την επικαλούμενη παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης, καθώς δεν υπάρχει στοιχείο που να αποδεικνύει ότι διέμεινε στο Τμήμα Β του κέντρου υποδοχής ή ότι υπέστη αστυνομική βία.

13. Το Δικαστήριο δεν θεωρεί απαραίτητο να αποφανθεί επί των ενστάσεων που προέβαλε η Κυβέρνηση στο μέτρο που θεωρεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του, η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τους ακόλουθους λόγους.

Α Επί της επικαλούμενης παραβίασης του άρθρου 3 της Σύμβασης

14. Η Κυβέρνηση υπενθυμίζει ότι η χώρα αντιμετώπισε μια μεταναστευτική κρίση χωρίς προηγούμενο κατά τον χρόνο των επίδικων πραγματικών περιστατικών. Υποστηρίζει ότι στην υπό κρίση υπόθεση, οι αρχές εξασφάλισαν ικανοποιητικές υλικές συνθήκες υποδοχής για τον προσφεύγοντα και ότι, σε κάθε περίπτωση, η περίοδος διαμονής του στο κέντρο υποδοχής ήταν σύντομη. Αντίθετα, ο προσφεύγων επικαλούμενος την ευάλωτη κατάστασή του ως ασυνόδευτου ανηλίκου και την εύθραυστη ψυχική υγεία του υποστηρίζει ότι εκτέθηκε σε απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση. Υποστηρίζει ότι μεταφέρθηκε στο Τμήμα Β του κέντρου υποδοχής, το οποίο δεν ήταν κατάλληλο για τις ανάγκες του ως ασυνόδευτου ανηλίκου και ότι υπέστη εκεί αστυνομική βία.

15. Οι γενικές αρχές όσον αφορά τις συνθήκες διαβίωσης των ασυνόδευτων ανηλίκων που αιτούνται άσυλο, συνοψίζονται στις αποφάσεις *Rahimi κατά Ελλάδας*,

(N. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

αριθ. 8687/08, §§ 95-96, 5 Απριλίου 2011 και *Darboe et Camara κατά Ιταλίας*, αριθ. 5797/17, §§ 167-173, 21 Ιουλίου 2022.

16. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στις υποθέσεις *J.R. κατά Βελγίου*, αριθ.56367/09, §§ 136-147, 24 Ιανουαρίου 2017 και *Kaak και λοιποί κατά Ελλάδας*, αριθ. 34215/16, §§ 62-66, 3 Οκτωβρίου 2019, αποφάνθηκε ως προς τις συνθήκες διαβίωσης των ασυνόδευτων ανηλίκων κατά την ίδια περίοδο με αυτή της υπό κρίση υπόθεσης στα κέντρα υποδοχής ΒΙΑΛ και Σούδας που είναι ημι-ανοιχτές δομές

17. Υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υπόθεσης, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι θέσεις των διαδίκων διαφέρουν. Για να σχηματίσει την κρίση του το Δικαστήριο, θα βασιστεί σε πραγματικά περιστατικά τα οποία δεν αμφισβητούνται από τους διαδίκους και όπως προκύπτουν από τα έγγραφα και τα στοιχεία που έχουν προσκομιστεί ενώπιον του.

18. Πρώτον, από τον φάκελο της υπόθεσης προκύπτει ότι ο προσφεύγων διέμεινε στο κέντρο υποδοχής της Μόριας από τις 20 Μαρτίου έως τις 4 Μαΐου 2016, ημερομηνία κατά την οποία μεταφέρθηκε στη δομή φιλοξενίας «ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ» (ανωτέρω παρ. 3 έως 9). Δεύτερον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος όσον αφορά τις συνθήκες διαβίωσης τόσο στο τμήμα για ανήλικους εντός του κέντρου υποδοχής της Μόριας όσο και στο Τμήμα Β στο οποίο ισχυρίζεται ότι διέμεινε είναι αόριστοι και δεν προκύπτουν από τα έγγραφα του φακέλου. Ειδικότερα, επισημαίνει ότι ο προσφεύγων δεν έχει προσκομίσει καμία συγκεκριμένη κρίσιμη πληροφορία σχετικά με την προσωπική του κατάσταση στο κέντρο, πλην μερικών ιατρικών πιστοποιητικών που πιστοποιούν μια εύθραυστη ψυχική υγεία αλλά που αναφέρονται σε περίοδο προγενέστερη των επίδικων πραγματικών περιστατικών.

19. Τέλος, το Δικαστήριο θεωρεί ότι από τα έγγραφα του φακέλου προκύπτει ότι όχι μόνον δεν μπορεί να μεμφθεί κάποιος τις αρχές ότι δήθεν έμειναν αδιάφορες ως προς την κατάσταση του προσφεύγοντος αλλά αντίθετα, στο πλαίσιο που αναφέρεται ανωτέρω, έλαβαν τα μέτρα που ευλόγως αναμένονταν από αυτές. Έτσι φαίνεται ότι η επιθυμία του προσφεύγοντος να υποβάλει αίτημα ασύλου καταχωρήθηκε από τις αρχές του κέντρου υποδοχής με την άφιξή του εκεί και ότι οι κινήθηκαν χωρίς καθυστέρηση οι διαδικασίες που αποσκοπούσαν στην εξεύρεση δομής κατάλληλης για τις ανάγκες του προσφεύγοντος ως ασυνόδευτου ανηλίκου (ανωτέρω παρ. 4).

(N. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

20. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι με βάση τα ανωτέρω στοιχεία, η κατάσταση του προσφεύγοντος δεν φτάνει ως προς την περίοδο από 20 Μαρτίου 2016 έως 4 Μαΐου 2016, στο όριο βαρύτητας που απαιτείται για να θεωρηθεί ότι συντρέχει μεταχείριση αντίθετη προς το άρθρο 3 της Σύμβασης.

21. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εν λόγω αιτίαση είναι προδήλως αβάσιμη και ότι πρέπει να απορριφθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35§§3 α) και 4 της Σύμβασης.

B. Επί της επικαλούμενης παραβίασης του άρθρου 5 της Σύμβασης

22. Η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι ο περιορισμός της ελευθερίας του προσφεύγοντος θεμελιώθηκε στα άρθρα 7, 11 παρ. 5 και 13 του Νόμου 3907/2011 και 9 και 14 του Ν. 4375/2016, σύμφωνα με τα οποία οι υπήκοοι τρίτων χωρών που εισέρχονται παράνομα στην [ελληνική] επικράτεια υποβάλλονται σε διαδικασίες υποδοχής και ταυτοποίησης και μεταφέρονται άμεσα σε κέντρο υποδοχής και ταυτοποίησης, όπου η ελευθερία κυκλοφορίας περιορίζεται έως την ολοκλήρωση των διατυπώσεων και τούτο έως 25 ημέρες το ανώτερο. Συνάγει ότι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, στην υπό κρίση υπόθεση η διάρκεια της κράτησης δεν ήταν υπερβολική. Υποστηρίζει επίσης ότι ο προσφεύγων διέμεινε στο κέντρο υποδοχής για δική του προστασία και μόνον εν αναμονή της εξεύρεσης κατάλληλης δομής φιλοξενίας. Τέλος, υπογραμμίζει ότι λαμβάνοντας υπόψη ότι κατά την εποχή των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υπόθεσης υπήρξε σημαντική αύξηση αιτημάτων φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων η διαμονή του προσφεύγοντος για συνολικά 44 ημέρες δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έχουσα υπερβολική διάρκεια.

23. Ο προσφεύγων παραπονείται για αυθαίρετη κράτηση ιδίως λόγω των συνθηκών κράτησης, και ειδικά για τις λίγες ημέρες που πέρασε στο Τμήμα Β του κέντρου υποδοχής, το οποίο προοριζόταν αποκλειστικά για ενήλικους υπό απέλαση, καθώς και για την υπερβολική διάρκεια της κράτησής του.

24. Οι γενικές αρχές που διέπουν τη συμβατότητα της κράτησης ασυνόδευτου ανηλίκου με το άρθρο 5 §1 της Σύμβασης, υπενθυμίζονται στις υποθέσεις *Kaak και λοιποί* (προαναφερθείσα, §§ 101-111) και *J.R. και λοιποί* (προαναφερθείσα, §§ 108-110).

25. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στις προαναφερθείσες υποθέσεις, έκρινε ότι οι περίοδοι ενός μήνα, 23 ημερών και 15 ημερών, κατά τις οποίες οι προσφεύγοντες

(N. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

κρατήθηκαν στο κέντρο ΒΙΑΛ δεν έπρεπε να θεωρηθούν ως υπερβολικές για την ολοκλήρωση των προαναφερθεισών διοικητικών διατυπώσεων.

26. Στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι στον προσφεύγοντα εφαρμόστηκε η διαδικασία υποδοχής και ταυτοποίησης του κέντρου υποδοχής της Μόριας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4375/2016. Για τις ανάγκες της εν λόγω διαδικασίας και κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 §2 του ίδιου Νόμου, ο Διευθυντής του Κέντρου της Μόριας, διέταξε, με απόφαση της 21^{ης} Μαρτίου 2016, τον περιορισμό στην ελευθερία μετακίνησης του προσφεύγοντος για διάστημα δεκαπέντε ημερών. Εν συνεχεία, στις 8 Απριλίου 2016, ο περιορισμός αυτός παρατάθηκε για δέκα επιπλέον ημέρες (βλ. ανωτέρω παρ. 5). Εν συνεχεία, ο προσφεύγων τοποθετήθηκε στη δομή φιλοξενίας «ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ» βάσει της από 4 Μαΐου 2016 Διάταξης του Εισαγγελέα Μυτιλήνης (βλ. ανωτέρω παρ. 9).

27. Όσον αφορά το χρονικό διάστημα που πέρασε στο Κέντρο, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι ο προσφεύγων κρατήθηκε πράγματι για μια επιπλέον περίοδο δεκαέξι ημερών, ήτοι από 18 Απριλίου έως 4 Μαΐου 2016. Θεωρεί ότι ένα τέτοιο χρονικό διάστημα δεν πρέπει, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, να θεωρηθεί ως υπερβολικό για την ολοκλήρωση των προαναφερθεισών διοικητικών διατυπώσεων, ιδίως όσον αφορά την εξεύρεση διαθέσιμης θέσης σε διάφορες δομές φιλοξενίας (βλ. *mutatis mutandis προαναφερθείσα J.R. και λοιποί*, §114).

28. Υπό τις συνθήκες αυτές το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι αρχές ενήργησαν με την απαιτούμενη επιμέλεια, όσον αφορά την τοποθέτηση του προσφεύγοντος στο κέντρο υποδοχής της Μόριας και τη μεταφορά του σε κατάλληλη δομή φιλοξενίας.

29. Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων όσον αφορά τη νομιμότητα της κράτησης, τη διάρκειά της και τις συνθήκες υπό τις οποίες διεξήχθη, το Δικαστήριο συνάγει ότι η αιτίαση είναι προδήλως αβάσιμη και ότι πρέπει να απορριφθεί, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35§§3α) και 4 της Σύμβασης.

Γ. Επί των λοιπών αιτιάσεων

30. Όσον αφορά την αντλούμενη από το άρθρο 8 της Σύμβασης αιτίαση, το Δικαστήριο θεωρεί, όπως υποστηρίζει η Κυβέρνηση, ότι, αντίθετα με την επιταγή του άρθρου 35§1 της Σύμβασης, δεν εξαντλήθηκαν τα εθνικά ένδικα μέσα, λόγω του ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε αίτημα ενώπιον του Εισαγγελέα Μυτιλήνης, ως

(N. 4781/2021 ΦΕΚ 31Α/2021) Μοναδικός σειριακός αριθμός: uES6RD2O1zjnWmbBFHM9WA

προσωρινού επιτρόπου αρμόδιου να κινήσει τη διαδικασία οικογενειακής επανένωσης για τον προσφεύγοντα με τον θείο του.

31. Ο προσφεύγων προβάλλει επίσης αιτίαση αντλούμενη από το άρθρο 13 της Σύμβασης σχετικά με τη μη ύπαρξη αποτελεσματικής προσφυγής. Συναφώς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 έχει εφαρμογή μόνον όταν ένα άτομο μπορεί να ισχυριστεί βάσιμα ότι υπήρξε θύμα παραβίασης δικαιώματος που προστατεύεται από τη Σύμβαση (*De Tommaso κατά Ιταλίας*, [GC], αρ. 43395/09, § 180, 23 Φεβρουαρίου 2017).

32. Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματά του που διατυπώνονται ανωτέρω στις παραγράφους 14 και 21, το Δικαστήριο θεωρεί ότι ο προσφεύγων δεν έχει προβάλει κανένα βάσιμο ισχυρισμό ως προς το άρθρο 13, και συνεπώς το εν λόγω άρθρο δεν τυγχάνει εφαρμογής. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εν λόγω αιτίαση είναι ασύμβατη *ratione materiae* προς τις διατάξεις της Σύμβασης υπό την έννοια του άρθρου 35§3^α) και πρέπει να απορριφθεί σύμφωνα με το άρθρο 35§4.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο, ομόφωνα
Κηρύσσει απαράδεκτη την προσφυγή.

Συντάχθηκε στη γαλλική γλώσσα και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 18 Ιανουαρίου 2024

Sophie Piquet
Αν. Γραμματέας

Stéphanie Mourou-Vikström
Πρόεδρος

Γαλλικό έγγραφο: 7 σελίδες

Ακριβής μετάφραση από το γαλλικό έγγραφο στην ελληνική γλώσσα
Η Πιστοποιημένη Μεταφράστρια του Υπ. Εξωτερικών
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Μαρία Καραμπάτσα
(Αρ. μητρώου : 048)